

Lucija Matič

IGLEKOVA BODICA JE V RESNICI DRAGOCENOST

Nekega jutra, ki je bilo na las podobno vsem drugim jutrom, kar jih zmaji pomnijo, se je med gorami razlegel glasen krik.

Pri priči so prav vsi vedeli, da je nekaj hudo narobe. Zmaji niso posebno tihi. Prav glasni so, in tudi ko se zabavajo, je velik trušč in vrisk in smeh. Kadar pa nekdo tako zavpije kot zdaj, prav vsi vedo, da se je pripetila nesreča. Še huje je bilo to, da je kriku sledila tišina. Nihče ni jokal, nihče tolažil.

Vsi zmaji so brž pohiteli
iz svojih votlin pogledat,
kaj se je zgodilo.
In imeli so kaj videti.

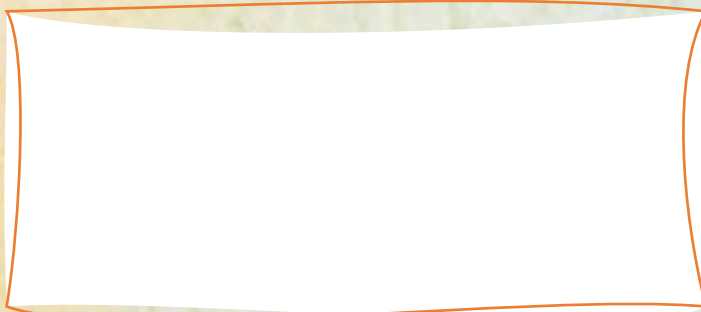
Pred votlino enega od starejših zmajev so nepremično stali trije zmaji
in se brez besed gledali. Ko so ostali prihiteli bliže, so videli, da se je
najstarejši zmaj napičil na rog z ostro zašiljeno in ukrivljeno konico.

Zmaji so rogovje in vejevje uporabljali za obešanje raznih stvari.
Le kako se je stari zmaj lahko tako nabodel?

*Kaj mislite, otroci, kaj se lahko dogaja starim zmajem, da se jim
pripetijo nesreče?*

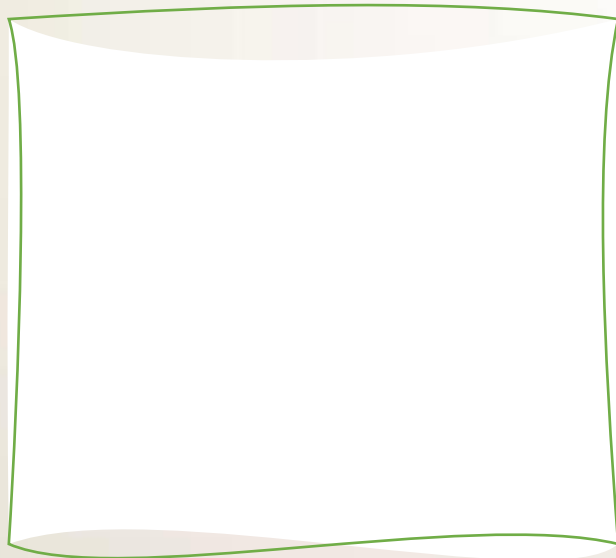

Res je to, da stari zmaji lahko slabše vidijo, lahko izgubijo ravnotežje, lahko hitro izgubijo sapo in si morajo odpočiti ...

Mnogo je še drugih stvari, ki se zgodijo starejšim zmajem, ko jim začnejo pešati moči. Kaj točno se je zgodilo temu zmaju, zdaj niti ni pomembno. Pomembno ga je bilo rešiti. O tem, kako v prihodnje preprečiti kaj podobnega, bodo morali zmaji razmisliti pozneje. Približali so se tisti, ki so se vsaj malo spoznali na zdravljenje in reševanje. Tuhtali so, kaj naj storijo.

*Otroci, ali vi veste,
kaj je treba storiti,
če se ti kak tujek
zapiči v telo?*

Ali ga skušamo odstraniti pri
priči in takoj?

Ne.

Ali ga je treba pustiti tam, kjer
je, in bo že enkrat sam
odpadel stran?

Ne.

Res je, kadar tujek ni zapičen pregloboko ali ni na
nevarnem mestu, potem ga lahko odstranimo sami,
mesto dobro umijemo in ga zaščitimo. Kadar pa je
tujek globoko, je najbolje oditi k zdravniku, saj bi
bilo sicer odstranjevanje tujka lahko nevarno.

Ko so torej zmaji opazovali kavelj v vratu starega zmaja, jih je začelo zelo skrbeti. Bil je zapičen tako, da bi lahko samo nekaj neprevidnih gibov povzročilo, da bi stari zmaj nehal dihati, začel hudo krvaveti ali pa bi se kako drugače poškodoval.

Tuhtali so in tuhtali, stari zmaj pa je začel godrnjati, naj mu že vendar izpulijo kavelj, saj ne misli čakati do večera. Da ga prav nič ne boli in da ni treba, da cel rod pase zijala nad njim. Rekel je tudi, da bo, če mu ne mislijo pomagati, kar sam močno sunil z glavo in se rešil trapastega kavlja.

Vsi so ga hiteli prepričevati, naj potrpi. Da potrebujejo še malo časa za premislek, kako ga rešiti, saj ga niso želeli še bolj poškodovati. Gledali so kavelj in zmaja. Če bi kavelj na hitro izpulili, bi lahko dodatno poškodovali žile v vratu. Če bi poskušali prelomiti konico kavlja, bi se ta lahko prelomil znotraj vratu namesto na konici. Odgrizniti je niso mogli. Lahko bi konico poskusili izbrusiti z ostrimi kremplji, ampak tudi kremplji so bili podobni kavljem.

Ko so to poskusili, so starega zmaja po nesreči opraskali, ta pa jih je potem začel še bolj grdo gledati. Ozmerjal jih je, kaj se vendar gredo, saj ga bodo še ubili, in jamral, da ga tako ni bolelo niti, ko se je napičil na kavelj. Začel jih je poditi stran, naj ga vendar že pustijo pri miru.

Iglek je opazoval dogajanje in se počasi približal. Najprej ga sploh niso opazili, saj so imeli veliko dela s starim zmajem, da so ga mirili in prepričevali, naj si kavlja ne poskuša izpuliti sam.

Ko je Iglek rekel, da ima idejo, ga sprva niso niti slišali. Nato je dregnil očka in mu glasneje ponovil, da ima idejo. Vsi so ga presenečeno pogledali.

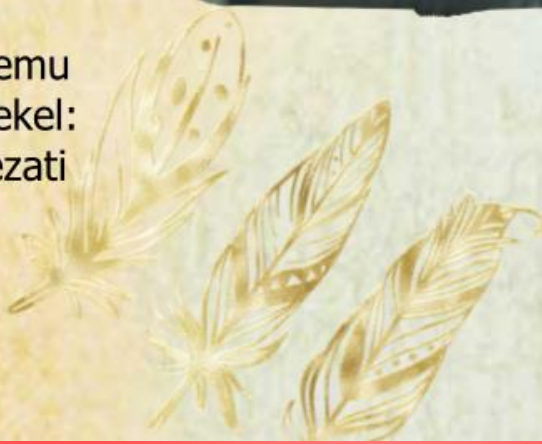
Skoraj bi mu rekli, naj se spravi stran, da so to resne zadeve in naj jih pusti odraslim. Toda Iglek ni nikoli iskal pozornosti brez pravega razloga. Sploh pa ne takrat, ko je bil kakšen zmaj v nevarnosti. Ker so zmaji to vedeli, so mu dali priložnost, da pove, kar želi.

Iglek je nekoliko strahoma začel govoriti, saj ga je stari zmaj prav grdo gledal, češ kaj bi pa ti zdaj rad. Ali nimam dovolj težav brez tebe?

Pa vendar se je kljub temu opogumil in je glasno rekel:
»Lahko pomagam odrezati konico na kavlju.«

Vsi zmaji so se začudili. Saj so že poskusili, kar so znali, pa jim ni uspelo. Saj vsi vedo, da imajo odrasli zmaji mnogo več moči in ostre kremplje, pa jim ni uspelo. Razmišljali so že o tem, da bi z ognjem požgali konico in bi jo potem lažje s kremplji izpraskali ali zlomili, ampak bi pri tem staremu zmaju ožgali tudi del kože. Le kako bi Iglek lahko pomagal, če še oni niso bili uspešni?

Kaj mislite, otroci, ali je Iglek imel kaj ostrejšega, kot so zmajevi kremplji in zobje?

Res je, imel je svojo
ostro bodico na repu.

Starejši zmaji so ga le čudno gledali in si niso mogli misliti, kako bi lahko Iglek pomagal. Mladi zmaji pa so brž poskočili in začeli vzklikati: »Da! Iglek naj pomaga! On lahko kavelj prereže s svojo bodico!«

Vsi starejši so se spogledali in pomislili, da bi to res utegnilo delovati. Hitro so odvezali travo in sneli ščit z Iglekove bodice. Iglek se je postavil z repom proti staremu, ta pa je zamižal in začel vpiti: »Proč s to iglo, saj mi boš izkopal oči! Joj, ubili me boste!«

Hiteli so ga miriti. Toda stari zmaj se je pomiril šele potem, ko je poglavar zmajev prijel Iglekov rep in se s konico približal kavlju. Pojasnil je staremu zmaju, da bo on držal iglo in jo vodil. Naročil mu je, naj neha vpiti in godrnjati in naj bo čisto pri miru, da poskusijo še tako.

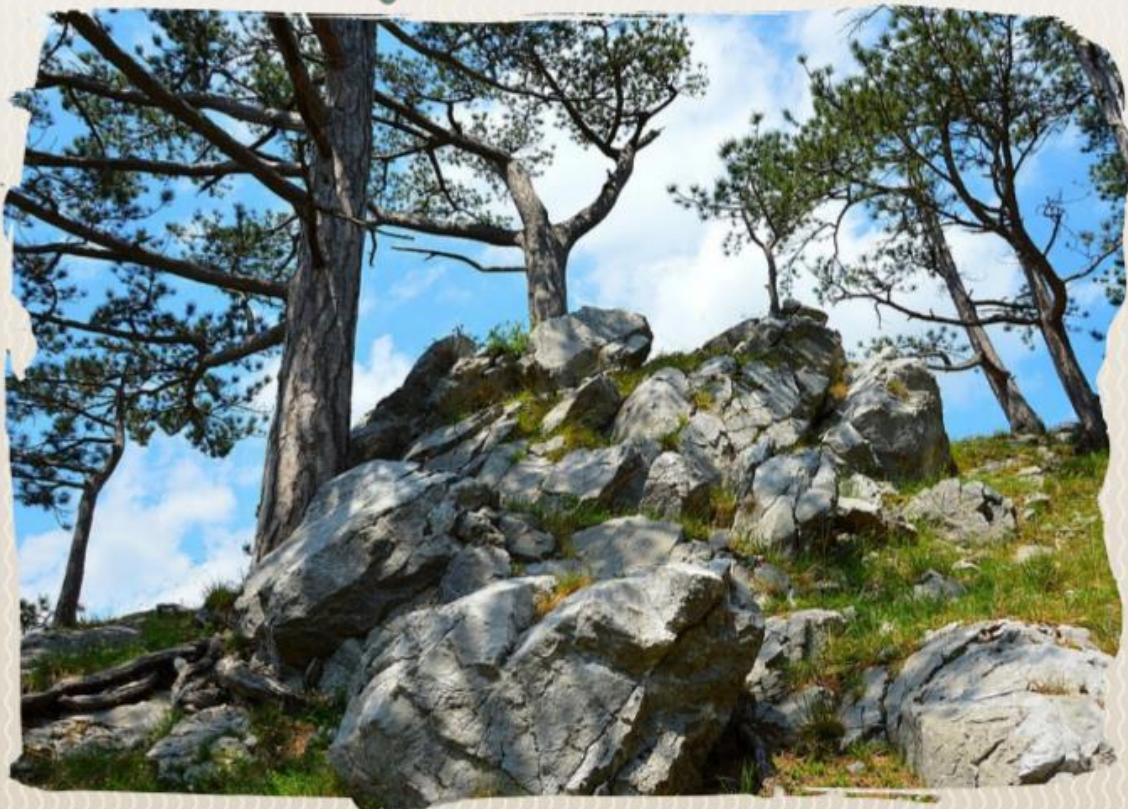
Stari je grdo gledal,
ampak vseeno ubogal,
kar mu je naročil
poglavar.

Zmaji namreč ne
spoštujejo samo
starejših, ampak tudi
svoje vodje.

Iglekov očka je
previdno približal
bodico med vrat in
kavelj ter začel z njo
drgniti po kavljju. In
kmalu je na njem
pričela nastajati
vdolbina!

Vsi so se srečni
nasmehnili.
To bo prava rešitev!
Uspelo jim bo!

»Če bi te kaj bolelo, povej, da naredimo premor,« je očka rekel Igleku, ta pa je odkimal in namignil, naj kar nadaljuje. Stari zmaj je začel godrnjati, naj naredijo premor, saj bo on že počakal takole cel dan in celo noč na kavljju. Naj nič ne skrbijo zanj, naj si mirne duše odpočijejo. Take in podobne zajedljive pripombe so letele iz njegovih ust. Vseeno pa je bil slišati že malo manj jezen, ko je videl, da so našli neko rešitev, ki ni nujno pomenila slabega izida zanj.

Iglekov očka je zavzdihnil in nadaljeval delo.

Ostra iglica je naredila več zarez in po napornem delu so končno prežagali kavelj. Zdaj je bilo treba starega zmaja le še previdno potegniti z roga, zaustaviti krvavitev in oskrbeti rano. Zmaji so vse to naredili hitro in temeljito, nato pa so priredili veliko zabavo.

Zmaji so oboževali zabave in danes so imeli več razlogov za to.

Rešili so starega zmaja.

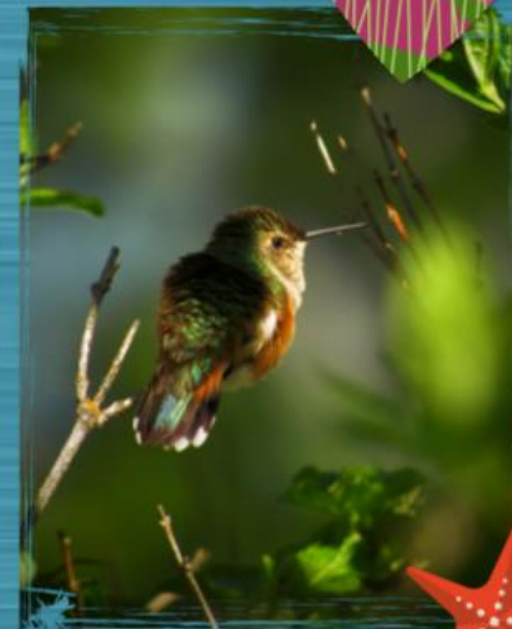
Odkrili so, da ima Iglekova bodica pomembno prednost za njihov rod.

Ugotovili so, da je eden od njihovih otrok dal idejo za rešitev težave
in da se je izkazala za zelo uspešno.

Tudi Iglek sam je ugotovil, da je njegova bodica pravzaprav lahko tudi zelo dobra in koristna, ne samo zanj, ampak tudi za njegov rod. In da ji je včasih, ko se je tako jezil nanjo in jo videl le kot nadlogo, v resnici delal krivico. Če ne bi tolikokrat opraskal prijateljev, se danes nihče ne bi niti spomnil, da bi si lahko pomagali z njo. Pogledal je bodico, če je morda poškodovana. Toda videti je bila prav ponosna, ostra in trdna, kot da ni opravila težkega dela. In na zabavi ni nihče niti pomislil, da bi jo zopet skrtil pod ščit.

Še več, bila je glavna zvezda zabave.

Stari zmaj, ki so ga uspešno rešili, je obljubil, da bo v zahvalo vsem otrokom pokazal skrivnost, kako bruhati najbolj svetel in močan ogenj. No, saj so mu prav otroci pomagali, ko nihče drug ni vedel, kaj bi. In to, otroci, je bila pomembna obljuba.

Stari zmaj je bil namreč znan po svoji umetnosti bruhanja ognja. Nihče v njihovem rodu niti v drugih rodovih zmajev ni bil spretnější pri bruhanju ognja od tega starega zmaja. A vse dotlej ni hotel nikogar naučiti te spretnosti. Ker je bil znan po svoji vzkipljivosti in nepotrpežljivosti, si nihče ni niti želel učiti se od njega.

Toda tem mladim zmajem je zdaj izkazoval naklonjenost, kot je ni še nikomur poprej. Najbolj od vseh pa Igleku, ki se je sam ponudil, da bi mu v hudi stiski priskočil na pomoč.

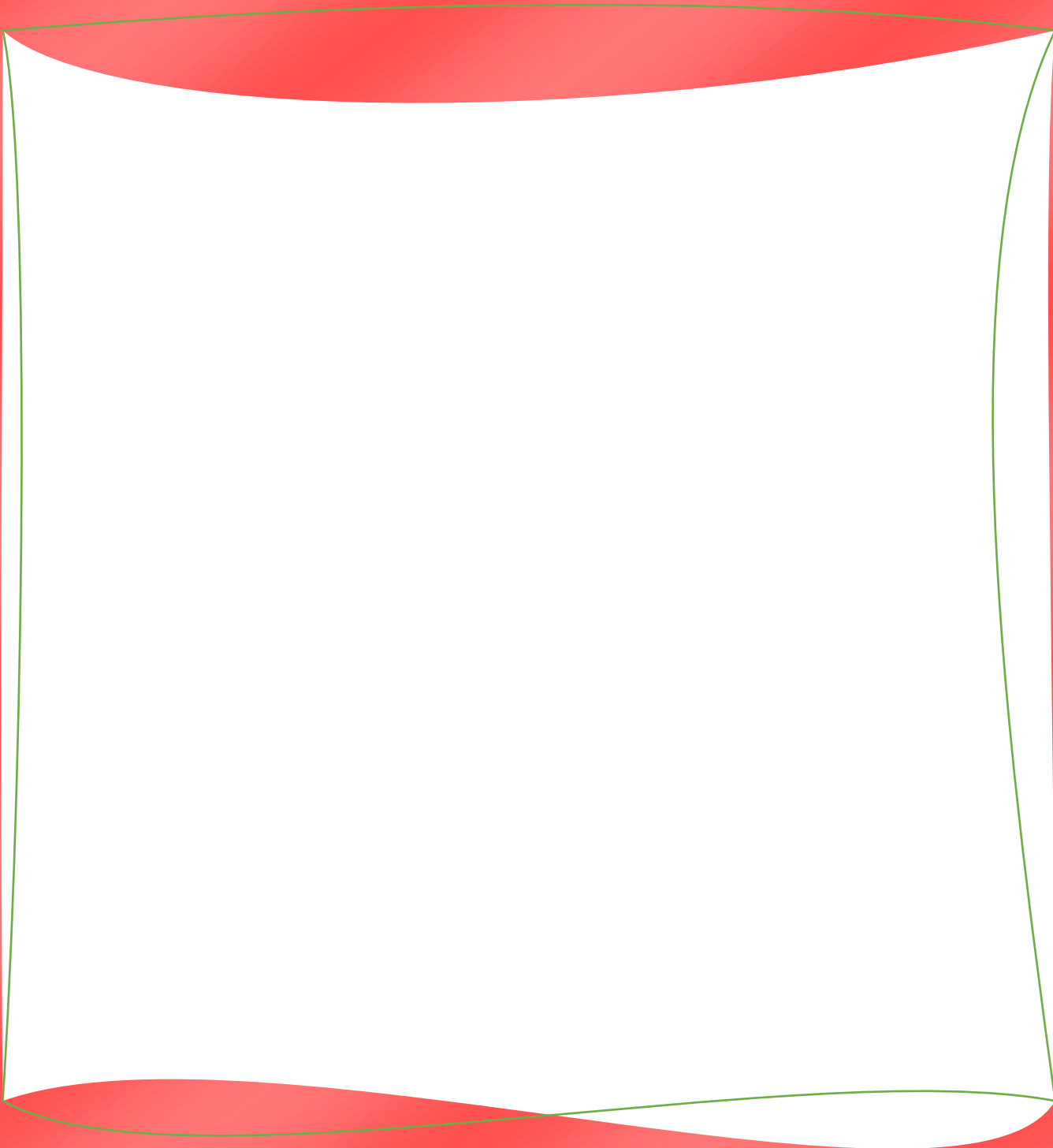

In to, otroci, je bil še en razlog za veselje. Stari zmaj namreč ni več ves čas le godrnjal in se pritoževal, temveč se je po dolgem času skupaj s svojim rodом veselil in celo smejal.

Tu je prostor za tvoje ideje.

Zbirka slikanic Iglek

1. knjiga; Iglek - Kako se je vse sploh začelo
2. knjiga; Iglek - V šoli
3. knjiga; Iglek raste
4. knjiga; Iglek - Srečanje s krokodilom
5. knjiga; Iglek – Grajenje zavetja
6. knjiga; Iglek dobi sestrico
7. knjiga; Iglek se uči leteti
8. knjiga; Iglek se zaljubi
9. knjiga; Iglek - Varuhi in prijatelji
10. knjiga; Iglekova bodica je v resnici dragocenost

Opomba:

S klikom na prazen okvir lahko vnašate svoje vsebine in si zamisli tudi shranite.

S klikom na dinozavra pa te vsebine lahko tudi javno objavite.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 10. dela: Iglekova bodica je v resnici dragocenost

Avtorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Lucija Matič, Aleš Krivec

Lektorirala: Nives Mahne Čehovin

Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE fotosvet, z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

URL naslov: [https://iglek-thor.com/iglekova bodica je v resnici dragocenost.pdf](https://iglek-thor.com/iglekova_bodica_je_v_resnici_dragocenost.pdf)

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2024

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

Vse pravice pridržane, prost dostop

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 210404611

ISBN 978-961-96544-1-5 (PDF)

Maloprodajna cena publikacije: 0 €

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

Stari zmaj se hudo poškoduje in ostali zmaji tuhtajo, kako mu pomagati. Toda katerekoli rešitve se domislijo, nobena od njih ne privede do zelenega rezultata. Iglek se ponudi, da bi morda pri reševanju poškodovanega zmaja pomagala njegova ostra bodica na repu. In ko res poskusijo še to, se izkaže, da je bila zamisel genialna. Iglekova bodica tako ni več nekaj, kar samo povzroča težave, ampak postane dragocenost, ki je morda celo rešila življenje enemu izmed zmajev. Na zabavi, ki sledi uspešnemu reševanju, je bodica občudovana, pa tudi Iglek začne nanjo gledati drugače.

Želim ti čuteč odnos
do vseh živih bitij.

